

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: V. Belous)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

DECIZIE

27 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Compania “Osauhing Enimex”, prin intermediul avocatului Sîrbu Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către compania “Osauhing Enimex” împotriva companiei “Aero Claims LLC”, companiei “Al Amyal Aviation Service” (FZE) și executorul judecătoresc Sărătură Nelea, intervenient accesoriu ÎS “Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la anularea și ridicarea sechestrului asupra bunului pretins a fi proprietatea altei persoane,

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 04 august 2017, Compania „Osauhing Enimex”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei „Aero Claims LLC”, Companiei „Al Amyal Aviation Services” (FZE) și executorului judecătoresc Nelea Sărătură, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la anularea și ridicarea sechestrului aplicat asupra aeronavei XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX, nr. de serie XXXXX, de către executorul judecătoresc Nelea Sărătură prin procesul-verbal de sechestr nr. 067-988/17 din 11 aprilie 2017.

În motivarea acțiunii reclamantul a afirmat că, de către executorul judecătoresc Sărătură Nelea prin procesul-verbal de sechestr nr. 067-988/17 din 11 aprilie 2017 a fost aplicat sechestrul asupra aeronavei XXXXX nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX. La momentul aplicării sechestrului executorul judecătoresc cunoștea faptul că aeronava ” XXXXX” nu aparține companiei ”Aero Claims LLC”, dar companiei AS ”Enimex LTD”. Informația dată era înscrisă în Registrul Aerian al Republicii Moldova. Totodată, potrivit extrasului din registrul persoanelor juridice anume înscrierea nr. 7 la capitolul ”statutul legal” – Aktsiaselts (abreviat) Enimex a fost transformată în

companie privată cu răspundere limitată cu denumirea Osauhing (abreviată – OU) Enimex în baza deciziei asociațiilor din 7 martie 2011. Reclamantul conchide că ”AS Enimex LTD” a fost reorganizată din societate pe acțiuni în companie privată cu răspundere limitată, respectiv ”OU Enimex” fiind succesorul în drept al ”AS Enimex LTD”, astfel, aeronava XXXXX cu nr. de înregistrare XXXXX aparține deja companiei ”Osauhing Enimex”.

Compania ”Osauhing Enimex” a invocat că, deținând aeronava XXXXX cu nr. de înregistrare XXXXX cu drept de proprietate, aeronava aflându-se pe teritoriul ÎS ”Aeroportul Internațional Mărculești” a aflat de la reprezentanții aeroportului despre faptul că bunul dat este sechestrat de către executorul judecătoresc Sărătura Nelea. Dreptul de proprietate al companiei ”Osauhing Enimex” este confirmat prin certificatul de înmatriculare nr. 0015 din 31 ianuarie 2006.

Reclamantul ”Osauhing Enimex” a solicitat anularea și ridicarea sechestrului aplicat asupra aeronavei XXXXX cu nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX, de către executorul judecătoresc Sărătura Nelea prin procesul-verbal de sechestru nr. 067988/17 din 11 aprilie 2017.

Totodată a înaintat cerința privind instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume, suspendarea vânzării aeronavei XXXXX nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX sechestrată prin procesul-verbal de sechestru nr. 067-988/17 din 11 aprilie 2017, emis de executorul judecătoresc Sărătura Nelea. Interzicerea executorului judecătoresc Sărătura Nelea de a efectua careva acte sau acțiuni de executare, în privința aeronavei XXXXX nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX, sechestrată conform procesului-verbal de sechestru nr. 067-988/17 din 11 aprilie 2017.

Prin încheierea din 11 august 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Central a fost restituită cererea avocatului stagiar Sîrbu Ion în interesele Companiei ”Osauhing Enimex” (f.d.6 Vol. I)

Prin decizia din 6 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admis recursul declarat de avocatul stagiar Sîrbu Ion în interesele Companiei ”Osauhing Enimex”, a fost casată încheierea judecătoriei Soroca sediul Central din 11 august 2017, cu restituirea pricinii la rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată (f.d.52-53 Vol. I)

Prin încheierea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Central cererea de chemare în judecată a fost primită spre examinare (f.d.60 Vol. I).

Prin încheierea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Central cerința privind asigurarea acțiunii depusă de avocatul stagiar Sîrbu Ion în interesele Companiei ”Osauhing Enimex” privind anularea și ridicarea sechestrului asupra bunului, a fost respinsă (f.d.61 Vol. I)

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Compania ”Osauhing Enimex” împotriva Companiei ”Aero Claims LLC”, Companiei ”Al Amyal Aviation Service” (FZE) și executorul judecătoresc Sărătura Nelea, intervenient accesoriu ÎS ”Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la anularea și ridicarea sechestrului asupra bunului pretins a fi proprietatea altei persoane (f.d.47 Vol. II).

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 11 iunie 2018, Compania ”Osauhing Enimex” a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului,

casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul invocat (f.d.60 Vol. II).

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Compania “Osauhing Enimex” reprezentată de avocatul Sîrbu Ion cu menținerea hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central (f.d. 20, 21-31, Vol. III).

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 385 din Codul de procedură civilă, art. 164 alin. (4) din Codul de executare, a considerat întemeiată hotărârea primei instanțe, pe care a menținut-o, deoarece aceasta corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei în vederea respingerii cererii de chemare în judecată, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Totodată, Colegiul a menționat că prima instanță întemeiat a reținut că, certificatul de înmatriculare a aeronavei nr. 0015 din 31 ianuarie 2006 nu este un act ce atestă dreptul de proprietate, este doar faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a unității de zbor. Or, Compania “Osauhing Enimex” nu deține probe care ar confirma faptul că aeronava de model XXXXX, nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX, îi aparține cu titlul de proprietate.

Totodată, Colegiul a reținut faptul că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 09 septembrie 2014, încheierea prin care s-a anulat sechestrul nu era definitivă și irevocabilă, respectiv acesta este nul.

Astfel, instanța de apel nu a reținut proba prezentată, și anume, contractul de vânzare-cumpărare prezentat în instanța de apel.

La 16 iulie 2019, Compania “Osauhing Enimex”, prin intermediul avocatului Sîrbu Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiate actele judecătorești emise de instanțele de judecată ierarhic inferioare, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor materiale și procedurale.

Recurentul în susținerea recursului a invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse anterior pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 mai 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copii deciziei prin scrisoarea de însoțire din 09 iulie 2019 (f.d. 35, vol. III), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 16 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 02 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În corespundere cu art. 432, alin. (2), lit. a), b) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Art. 432, alin. (4) Cod de procedură civilă, statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În concordanță cu art. 241, alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Prin prisma art. 373, alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, actele cauzei atestă că Compania „Osauhing Enimex” înaintând acțiune împotriva Companiei „Aero Claims LLC”, Companiei „Al Amyal

Aviation Services” (FZE) și executorului judecătoresc Nelea Sărătură, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” a solicitat anularea și ridicarea sechestrului aplicat asupra aeronavei XXXXX cu nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX, de către executorul judecătoresc Sărătura Nelea prin procesul-verbal de sechestr nr. 067988/17 din 11 aprilie 2017.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, Judecătoria Soroca, sediul Central prin hotărârea din 21 mai 2018 a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de compania “Osauhing Enimex” împotriva companiei “Aero Claims LLC”, companiei “Al Amyal Aviation Service” (FZE) și executorul judecătoresc Sărătura Nelea, intervenient accesoriu ÎS “Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la anularea și ridicarea sechestrului asupra bunului pretins a fi proprietatea altei persoane.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 mai 2019 a respins apelul declarat de compania “Osauhing Enimex” și a menținut hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că instanțele ierarhic inferioare pripit au concluzionat asupra netemeinicii acțiunii, or, concluzia acestora este rezultatul examinării superficiale a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat în cauză, prin ce se impune rejudecarea cauzei în ordine de apel.

Astfel, actele cauzei cert denotă că prin procesul-verbal de sechestr nr. 067-988/17 din 11 aprilie 2017 de către executorul judecătoresc Sărătura Nelea a fost aplicat sechestrul asupra aeronavei XXXXX nr. de serie XXXXX, nr. de înregistrare XXXXX. La momentul aplicării sechestrului executorul judecătoresc cunoștea faptul că aeronava XXXXX nu aparține companiei ”Aero Claims LLC”, dar companiei AS ”Enimex LTD”. Informația dată era înscrisă în Registrul Aerian al Republicii Moldova.

Tot actele cauzei atestă că executorul judecătoresc a acționat în baza documentului executoriu eliberat conform hotărârii arbitrale din 26 august 2014 a Curții Arbitrale Comerciale Internaționale pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Federației Ruse, recunoscută pe teritoriul Republicii Moldova potrivit încheierii Judecătoriei Florești nr. 2c-59/15 din 08 septembrie 2016, menținute prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017.

Astfel, din conținutul normelor procedurale enunțate supra se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care sau respins cerințele părților. O hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la supozițiile și argumentele părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probatoriu și legal, precum și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

Colegiul reține că instanța de apel a invocat că drept argument a respingerii apelului a servit faptul că certificatul de înmatriculare a aeronavei nr. 0015 din 31

ianuarie 2006 nu este un act ce atestă dreptul de proprietate, este doar faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a unității de zbor. Totodată, Colegiul a reținut faptul că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 09 septembrie 2014, încheierea prin care s-a anulat sechestrul nu era definitivă și irevocabilă, respectiv acesta este nul.

Astfel, instanța de apel nu a reținut proba prezentată, și anume, contractul de vânzare-cumpărare prezentat în instanța de apel, motivând că creditorul următor compania „Al Amyal Aviation Services” a probat prin hotărârile irevocabile ale instanțelor de judecată că bunul sechestrat este proprietate debitorului „Aero Claims LLC”, în prezent aflat pe teritoriul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” din Republica Moldova.

Instanța de apel a mai concluzionat că contractul de vânzare-cumpărare a aeronavei în litigiu, prezentat în instanța de apel ca dovadă că aeronava aparține reclamantului, este datat cu 9 septembrie 2014. La această dată aeronava XXXXX, numărul de producere XXXXX, anul producerii 1992, numărul de înregistrare XXXXX în registrul aerian al Republicii Moldova s-a aflat sub sechestr, aplicat de instanța de judecată în scopul asigurării acțiunii, astfel, la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare asupra aeronavei de model XXXXX era aplicat sechestrul.

Ori, prin încheierea nr. 2-310/14 emisă de Judecătoria Florești pe data de 29 ianuarie 2014 s-a aplicat măsura de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe aeronava XXXXX cu numărul de înregistrare XXXXX. În acest sens a fost eliberat titlul executoriu. Încheierea dată a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2014

Deci, la data de 10 februarie 2014 (f.d. 213 Vol. II) executorul judecătoresc Sărătură Nelea a intentat procedura de executare a titlului executoriu nr. 2-310/2014 din 29 ianuarie 2014 prin care s-a dispus: “se asigură acțiunea prin aplicare sechestrului pe aeronava XXXXX, cu numărul de fabrică XXXXX și numărul de înmatriculare XXXXX, situat pe teritoriul ÎS ”Aeroportul Internațional Mărculești” din s. Lunga, raionul Florești”.

Încheierea menționată a fost expedită spre executare Autorității Aeronauticii Civile, care, la rândul său, a recepționat încheierea pe data de 14 februarie 2014, acest fapt se confirmă prin avizul de recepție.

Prin încheierea Judecătoriei Florești din 14 august 2014 cererea de chemare în judecată a companiei “Al Amyal Aviation Service” (FZE) împotriva companiei “Aero Claims LLC”, intervenient accesoriu ÎS ”Aeroportul Internațional Mărculești” privind executarea obligației contractuale a fost scoasă de pe rol. S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea din 29 ianuarie 2014. Încheierea dată a fost contestată cu recurs, fiind menținută prin Decizia Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2014.

În asemenea situație instanța de apel a reținut că deoarece la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 09 septembrie 2014, încheierea prin care s-a anulat sechestrul nu era definitivă și irevocabilă, contractul de înstrăinare a bunului este nul.

În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel, în cazul în care conform art. 218 Cod civil (în redacția legii la data relevantă speței) nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul

legal sau de creditorii chirografari ai părții ocrotite pe calea acțiunii oblice. Instanța de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Conform art. 220 alin. (1) Codul civil (în redacția legii la data relevantă speței), actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 164 alin. (1) și (3) din Codul de executare, dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat pe bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, ea poate intenta în procedură contencioasă o acțiune de ridicare a sechestrului. Acțiunea de ridicare a sechestrului (radierea din actul de inventar) se intentează împotriva debitorului și creditorului urmăritor.

Conform art. 316 alin. (1) și (2) Codul civil (în redacția legii la data relevantă speței), proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Or, potrivit p. 0125 din reglementările RAC-47, la data înmatriculării, Autoritatea Aeronautică civilă înscrie în registrul aerian informații despre proprietarul aeronavei și adresa acestuia.

La caz, Colegiul consideră neîntemeiată și argumentarea instanței de apel, prin care a indicat că contractul de înstrăinare a bunului este nul, deoarece la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 09 septembrie 2014, încheierea prin care s-a anulat sechestrul nu era definitivă și irevocabilă.

Mai mult, la acest aspect, Colegiul consideră că la caz nu sa stabilit cu certitudine cu-i aparține dreptul de proprietate al bunului sechestrat.

De asemenea, instanța de recurs ține să menționeze cu referire la copiile contractului de vânzare-cumpărare a aeronavei și a actului de acceptare a aeronavei de la baza vânzătorului, datate cu 09 septembrie 2014, autentificate de un notar din Estonia la 24 și 25 ianuarie 2019, că pentru ca copiile notariale să aibă forță juridică pe teritoriul Republicii Moldova, acestea urmează a fi apostilate.

Instanțele de judecată nu au supus însă verificării aceste circumstanțe, dar au constatat nulitatea acestuia.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestuia și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții.

Colegiul remarcă că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, având în vedere faptul că această soluție nu este motivată, în condițiile în care nu sunt analizate însăși ordinele contestate prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, de altfel fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

Or, în conformitate cu art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de de către Compania “Osauhing Enimex”, prin intermediul avocatului Sîrbu Ion,

Se casează integral decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către compania “Osauhing Enimex” împotriva companiei “Aero Claims LLC”, companiei “Al Amyal Aviation Service” (FZE) și executorul judecătoresc Sărătură Nelea, intervenient accesoriu ÎS “Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la anularea și ridicarea sechestrului asupra bunului pretins a fi proprietatea altei persoane, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas

Nina Vascan

Galina Stratulat